

24.6.2010

PRANEŠIMAS NARIAMS

Tema: Peticija Nr. 0006/2010 dėl palūkanų už pavėluotus mokėjimus, įvežant automobilių į Suomiją, kurią pateikė Suomijos pilietis Mika Ollila

1. Peticijos santrauka

Peticijos pateikėjas skundžiasi, kad Suomijoje taikomos 9 proc. palūkanos už pavėluotus mokėjimus importuojant automobilius. Šios palūkanos gerokai viršija įprastoms banko operacijoms taikomas palūkanas ir, pasak peticijos pateikėjo, taip siekiama užkirsti kelią transporto priemonių įvežimui iš kitų valstybių šalių, o tai kliudo laisvam prekių judėjimui ES.

2. Priimtinumas

Paskelbta priimtina 2010 m. balandžio 19 d. Komisijos buvo paprašyta suteikti informaciją (pagal Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 6 dalį).

3. Komisijos atsakymas, gautas 2010 m. birželio 24 d.

„Suomijos Valstybė taiko 0,5 proc. palūkanų tarifą automobiliams taikomam mokesčiui, kuris neteisėtai imamas už į Suomiją įvežtą transporto priemonę. Šis palūkanų tarifas yra žymiai mažesnis nei įprastoms banko operacijoms taikomos palūkanos. Peticijos pateikėjas skundžiasi, kad mažas palūkanų tarifas nustatytas siekiant užkirsti kelią transporto priemonių įvežimui iš kitų valstybių narių, o tai kliudo laisvam prekių judėjimui ES.

Europos Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad asmenys turi teisę atgauti valstybei narei sumokėtus mokesčius, jei ši pažeidžia ES nuostatas. Kaip aiškina Europos Teisingumo Teismas, ši teisė yra padarinys ir teises, kurios pagal ES nuostatas suteikiamos asmenims, papildanti teisė. Todėl minėta valstybė narė iš esmės privalo grąžinti mokesčius,

kurie buvo surinkti pažeidžiant ES teisę¹.

Tačiau Europos Teisingumo Teismo praktikoje taip pat nustatyta, kad nesant ES teisės reglamentavimo neteisėtai surinktų nacionalinių mokesčių gražinimo srityje, kiekviena valstybė narė savo nacionalinės teisės sistemoje turi paskirti kompetentingus teismus ir nustatyti ieškinių, skirtų užtikrinti iš ES teisės kylančių asmenų teisių apsaugą, procedūrinės taisyklės. Europos Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad tokios nacionalinės taisyklės negali būti mažiau palankios nei taikomos panašioms nacionaline teise grindžiamiems ieškiniams (lygiavertiškumo principas) ir turi būti veiksmingos, t. y. dėl jų naudojimas Bendrijos teisėje nustatytais teisėmis netaps praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas)².

Remiantis Komisijos turima informacija, šiuo atveju nėra įrodymų, kad būtų pažeistos abi minėtos sąlygos. Taigi jei pilietis nėra patenkintas padėtimi, jis ar ji turės pasinaudoti nacionalinėmis – administracinėmis arba teisminėmis – teisės gynimo priemonėmis.“

¹ Žr. konkrečiai sprendimo sujungtose bylose C-192/95–C-218/95 *Comateb and Others* 20 punktą; sprendimo sujungtose bylose C-397/98 ir C-410/98 *Metallgesellschaft and Others* 84 punktą; sprendimo byloje C-62/00 *Marks & Spencer* 30 punktą ir sprendimo byloje C-147/01 *Weber's Wine World* 93 punktą.

² Žr. konkrečiai sprendimo sujungtose bylose C-397/98 ir C-410/98 *Metallgesellschaft and Others* 85 punktą, sprendimo byloje C-255/00 *Grundig Italiana* 33 punktą ir sprendimo byloje C-147/01 *Weber's Wine World* 103 punktą.